

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se inapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 240 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 120 „		
Pe un pătrar de an 60 „		
Un număr 5 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 300 Lei.		

Nr. 66 Pres. ex 1933.

IOSIF

**din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios
al Eparhiei ortodox-române a Caransebeșului.**

*Iubitului Cler și Popor credincios și Onoraților membrii la Adunarea
Eparhiei noastre.*

**Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul
nostru Iisus Christos !**

În temeiul articolului 132 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, convocăm și prin aceasta declarăm de convocată Adunarea eparhială ordinară a eparhiei noastre, în biserica catedrală din Caransebeș, în Dumineca Samarinenței, adevă în 14 Maiu 1933 ora 9 a. m., când se va săvârși Sfânta liturgie și învocarea Duhului Sfânt, iar după aceasta va urma deschiderea adunării în localul designat pentru acest scop.

Drept aceea invităm pe toți Onorații membri ai Adunării eparhiale, ca în susnumita zi, la ora defiptă, să se afle în Caransebeș, ca așa Adunarea eparhială -- conform Regulamentului pentru afacerile interne -- să-și poată începe activitatea sa.

Pe lângă împărtășirea binecuvântării Noastre arhieresti sum

Al tuturor

Caransebeș la 30 Aprilie 1933.

Cu dragoste părintească

Dr. Iosif Tr. Badescu
Episcop.

NOTĂ OFICIALĂ.

Nr. 2433 E. 1933.

În legătură cu constatarea și stabilirea veniturilor impozabile pentru anul 1933/34 se atrage atențiunea Onor Oficii parohiale și protopresbiterale asupra dispozițiilor de sub Nr. 617 E/1932 precum și a ordinului Nr. 4659 E/1931 publicat în „Foia Diecezană“ Nr. 34 din 23 August 1931.

În special se atrage atențiunea asupra impunerilor cu impozit agricol și taxe comunale asupra sesiunilor parohiale reduse și vacante precum și a pământelor fundamentale, ce vor urma în conformitate cu legea pentru unificarea contribuțiilor directe din 1933 amăsurat căreia, terenurile agricole arendate se vor impune cu impozit agricol de 7% din arenda anuală plus cotele adiționale de 3.75% pentru județ și 2.25% pentru comună. Deci întreg impozitul agricol se urcă la 13% din arenda anuală.

Orice abatere dela această normă de impunere să ni-se comunice îndată ce s'a afișat — prin Proces-verbal — la Primărie — ca astfel — în 20 de zile dela afișare — să putem înainta apel.

Caransebeș la 22 Aprilie 1933.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

In slujba apostolatului.

De: **Iacob Crețiu.**

În dorința de mai bine, de redeșteptare a conștiinței umane și îndrumare spre cele duhovnicești, ca singurele remedii salvatoare, „Corul Catedral“ din centrul eparhiei noastre, primind binecuvântarea arhierescă a Prea Sfințitului nostru Episcop diecezan, Sâmbătă în 22 l. c., deodată cu revărsatul zorilor, cu trei autobuse, a plecat spre Orșova, având drept țintă de descindere comuna *Moldova-Nouă*, așezată la granița sud-vestică a țării, aproape de marginea Dunării, în regiunea numită „Clisură“.

Pe fața doinitorilor Caransebeșului, cari în zorii zilei au părăsit orașul de domiciliu

cu cântarea de biruință creștinească: „Christos a înviat!“, cu tot drumul de sute de Kilometri pe care aveau să-l parcurgă, nu puteai ceti, decât entuziasmul și bucuria mulțumirii sufletești, de a-și fi pus în slujba bisericii luptătoare a lui Christos, ce au mai frumos și de preț în sufletul lor dornic de mai bine.

Unele după altele, sate și privesți încântătoare pe cari le poate oferi ochiului numai Banatul nostru drag, rămăneau în urmă, și cele trei autobuse, alungându-se, înaintau grăbit spre regiuni tot mai pitorești.

La locul de închinare: „*Piatra Scrisă*“ de lângă comuna Armeniș au stopat și în timp ce se îngâna încă ziua cu noaptea, coriștii coborau din cele trei autobuse și în dangătul duios al clopotului, în vuetul valurilor Timișului spumegând, care cobora vertiginios dela munte, trecând alături de drumul de țară, urcau pe treptele mănăstirii cu sufletul adânc mișcat de sfințenia sfântului locaș de închinare. Și, la un semn al profesorului conducător Constantin Vladu, din piepturile celor șasezeci de coriști și coriste, s'au înălțat impetuos spre ceruri acordurile cântării divine. Ecoul se auzia departe, Timișul cu vuetul său a fost învins de cântarea ieșită din zeci de piepturi, iar sus pe podul de fier care dă posibilitate trenului să alerge peste apa de alături, soldatul-sentinelă își descoperia capul cu adâncă evlavie înaintea Celuice „a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruind“.

...Așezându-se fiecare la locul său, mașinele pornesc grăbind să urce panta care stă de pază la marginea Armenișului. Sat mare, bine așezat și încheșat, pomenit din somnu-i de dimineață de urletul celor trei mașini, rămâne în urmă și el. Și, ochii tuturor, dornici de privesți, alergau prin geamurile mașinilor până departe, peste văi și dealuri. Acompaniați de trilarile paserilor așezate prin arbuștii de pe marginea drumului, urcând și coborând dealuri pe drumuri în serpentină, lăsăm în urma noastră frunțașele comune: Domășnea, Cornea, apoi micuțul sat de deal Plugova așezat departe de linia ferată, pe drumul care duce în munți la Cornereva vestită prin peștii și brânza ei. Urmează Mehadia fost sediu protopresbiteral, gara: Băile-Herculane, pe cari le lăsăm în stânga, Bârza, Topleț, Jupalnic și însfârșit Orșova, în care am sosit la ora 10 a. m.

După puțină odihnă, ne-am îmbarcat cu toții în trei bărci și am plecat în josul Dunării

spre insula *Ada-Kaleh*. Legănați de valuri cari despart două țări, având înaintea ochilor o priveliște din cele mai încântătoare, după o jumătate oră de vâslire, când bătrânul turc bargagi obosise deabinelea, ajungem la malul insulei și debarcăm.

Ne primește grănicerul român, care stă de pază spre a controla, dacă cei cari vizitează insula, nu au cumpărat o mai mare cantitate de tutun, rom sau zahăr, decât este prevăzut în lege. Anume: Turcii din această insulă, au drept de monopol asupra tutunului, zahărului și romului. Acest drept le-a fost dat spre a le face posibilă existența, insula fiind săracă, mică și aproape peste tot presărată cu case și ziduri, vestigii ale vechii cetăți.

Articolele asupra cărora au locuitorii acestei insule monopol, sunt mai eftine, decât la Orșova și de cum se vând în țară, și pentru aceasta mai fiecare vizitator cumpără câte ceva, mai ales tutun, care este de o calitate destul de superioară. Mai au ei și alte articole de vânzare, ca vase, mărgelile etc. și mai toți sunt comercianți. În felul acesta, fără a munci din greu, își duc existența de pe o zi pe alta, adepții lui Mohamed ca cetățeni ai noștri. Fiind în *Ada-Kaleh*, nu poți să nu cercetezi moscheea, ca ceva ce prezintă curiozitate. Ne-am îndreptat și noi spre moschee și aci am putut vedea cel mai mare covor persan existent, pentru care li s'a oferit turcilor 5.000.000 Lei, dar nu l-au vândut.

Timpu trecând pe neobservate, ne vedem forțați să părăsim insula în care ar fi destule de văzut, toate prezentând interes deosebit.

Ne imbarcăm și plecăm, la mal așteptându-ne de mult autobusele. Debarcăm și apoi ne urcăm în autobuse, plecăm și traversând Orșova, luăm drumul ce duce pe lângă Dunăre, în susul ei, spre „Cazane“. După un drum de 10 minute, intrăm în simpaticul sat *Eșelnița*, unde am fost plăcut surprinși de felul cum a știut să ne primească preotul de aci, părintele Constantin Vladu.

Așteptați și întâmpinați la marginea satului de mai mulți călători cu banderii, mașinele înaintază încet în urma călăreților, oprindu-se în capul străzii, care duce spre sfânta biserică, și unde sub o poartă de triumf, pe care era scris „Bine ați venit!“, părintele Constantin Vladu, îmbrăcat în ornate de sărbătoare, cu crucea'n mână, înconjurat de micuții școlari și foarte mulți credincioși, ne salută în numele parohienilor săi prin cuvinte simțite, urându-ne bun sosir în mijlocul lor, încheie cu cuvintele creștinești „Christos a înviat!“

Răspunde din partea noastră părintele protodiacon profesor Ioan David, care, după ce arată scopul plecării noastre din Caransebeș și după ce mulțumește părintelui și credincioșilor pentru frumoasa primire ce ne-au făcut, încheie cu cuvintele: „Adevărat că a înviat!“

Indreptându-ne cu litiă spre sfânta biserică, urmați de mulțime de popor, parcurgem un drum presărat cu crengi de brad, iar pe margini împlântate crengi de salcie. Ferestrele tuturor caselor fiind deschise și pe ele atâr-nate foarte frumoase covoare ieșite din mâna harnicelor noastre țărance, satul întreg ca și noi, trăia momente de înălțătoare solemnitate și mare sărbătoare. Ajunși în sfânta biserică, care fiind foarte bine îngrijită, impune din primul moment prin curățenia și pictura ei, ceea ce nu-i poate servi preotului și credincioșilor decât spre laudă, se începe îndată oficierea vecerniei. Servesc: părintele din loc Constantin Vladu și părintele protodiacon prof. Ioan David. Responsoriile la ectenii le dă „Corul Catedrai“ impresionând și înălțând sufletele numeroșilor credincioși prezenți.

Biserica a fost arhiplină și plăcut am fost surprinși aflând că nu există nici un fel de sectă, ceea ce nu poate servi, decât iar spre laudă parohiei din *Eșelnița*.

După terminarea vecerniei părintele protodiacon profesor Ioan David a ținut o foarte instructivă predică ocazională. Vorbind despre criza morală prin care trece omenirea, accentuiază imperativul categoric al întoarcerii noastre la cele duhovnicești, al apropierii noastre de sfânta noastră biserică strămoșească pe care trebuie să o cercetăm, ascultând cuvântul dumnezeesc predicat de pe amvon de preoții noștri, slujitori ai Domnului.

„Am venit — spune pâr. Ioan David — nu pentru a predica cuvântul Domnului, care știm că este propovăduit îndeajuns de părintele vostru Constantin Vladu, ci pentru a Vă aduce binecuvântarea Prea Sfințitului nostru Episcop diecezan crescut în această frumoasă comună de Dumnezeu păzită, și pentru a Vă înălța sufletele prin farmecul cântării bisericesti, ieșită din piepturile a zeci de coriști, la a căror instruire fiul comunei *Eșelnița*, profesorul Constantin Vladu crescut între voi, cu care Vă puteți mândri, și-a pus tot sufletul său“.

Mulțumește în cuvinte simțite, vădit impresionat de emoția momentului părintele Constantin Vladu, tată al profesorului dirijor

Constantin Vladu, pentru instructiva predică a părintelui profesor Ioan David și adresându-se membrilor „Corului Catedral“, cărora la fel le mulțumește pentru bucuria și înălțarea sufletească produse în sufletele credincioșilor săi prin farmecul cântării noastre bisericești și îi roagă să mai vină în comuna pe care o păstorește dela altarul la care a servit de atâtea ori însuși Prea Sfințitul nostru Episcop Iosif.

Mergeți și propovăduiți Evanghelia lui Christos, nu luați în seamă oboseala lungilor călătorii — spune părintele Constantin Vladu — și fiți siguri că multă va fi plata voastră în Ceriuri.

... „Corul Catedral“ execută psalmul „La râul Vavilonului“. Adânc impresionat de felul cum a fost executat acest psalm, ieșim din sfânta biserică refăcuți sufletește.

După executarea a încă câteva puncte corale înaintea casei părintelui Constantin Vladu și după ce am luat masa în ospitaliera casă a părintelui, ne îndreptăm spre autobusele, cari ne așteptau, având de parcurs până la Moldova-Nouă, un drum încă destul de lung, de zeci de kilometri.

... Lăsăm Eșelnița în urmă, dar impresiile ne rămân în suflet și cu drag ne vom aduce aminte întotdeauna de felul cum am fost primiți în această comună.

... Autobusele se înveselesc și ele, capătă par'că viață, căci coriștii intonează din nou imnul biruinții creștinești „Christos a înviat!“

(Urmează).

Aforisme.

Degenerarea mamelor este ruina popoarelor.

*

Dacă vrei să fie pace, poartă grijă, ca toți să aibă ce să mănânce.

*

Nici un stat n'a făcut până acum conscrierea oamenilor de omenie.

*

Dacă și plantele prosperează la soare și la umezeală, de ce se feresc oamenii de apă și se dau de cătră umbră.

*

De frig întocmai așa te poți prăpădi, ca și de căldură mare, deci ferește-te de extreme.

*

Politică sunt chemați să facă cei mari, căci dacă o fac cei mici devine o caricatură.

A. Moaça.

„Recovery“.

Englezul Sir Arthur Salter a scris în anul trecut o carte, care carte se ocupă de politică și economie.

Cartea aceasta a fost atât de bine apreciată, încât un profesor de bun renume a declarat, că „astfel de cărți se scriu numai odată sau de două ori într'o generație“.

Așa-i, că despre multe mediocrități intelectuale ați auzit și cetit, dar despre Sir Arthur Salter nici că ba, deși acest bărbat integru a participat de multe-ori în mod decisiv la aranjamentele economice ale Societății Națiunilor.

Ne fiind însă reclamagiu, fotografia lui nu ați văzut-o afișată prin corpul ziarelor, până când cei ce s'au răzimat și folosit de doctrinele lui, s'au umflat în fața obștei ca tonul eșit din trâmbiță.

* * *

Cei ce privim atenți în jurul nostru vedem, că lumea de astăzi în cea mai mare parte e angajată cu trup cu suflet sau pentru extrema dreaptă, sau pentru extrema stângă și aceasta e — după Sir Arthur Salter — una din cauzele crizei economice și politice.

În fața stării sociale de acum, cartea Sirelui își dă silință să arete foloasele, de a lua ceiace-i bun atât din partea dreaptă, din liberalismul individualist, cât și din sistemul de planuire colectivă, adecă din partea stângă.

Refacerea, după autorul acestei cărți, nu s'ar putea înfăptui, decât dacă politica mondială ar lua dela sistemul de dreapta avantajile acestui sistem, iar din sistemul de stânga, avantajile aceluia.

Învățătura Sirelui Arthur Salter se resumă deci în aceea, că trebuie să scăpăm de relele ambelor sisteme, individualist și colectiv și să valorificăm calitățile lor închiegându-le într'un nou sistem unitar și creator.

Acest mod de gândire e atât de simplu, încât ți-se pare de sine înțeles.

Și cu toate acestea a făcut cartea atâta vâlva. Oare de ce?

Pentru că mintea celor ce se imbulzesc să conducă destinele popoarelor e în parte sucită pe fusul speculei și al exploatării.

* * *

Sistemele din dreapta și din stânga ni-le putem imagina, ca două curențe care parcurg aceeași stradă, icuită între două ziduri. Zidul din dreapta e mai înalt și impunător, până când cel din stânga mai scund și sărăcăcios din punct de vedere al bogățiilor lumești. Dar zidul e zid, ori l-ai ridicat în dreapta, ori în stânga.

Cei din extrema dreaptă se apropie cu alai de frontul zidului, dar nici ei nu pot răsbi mai departe, căci și-ar da de părete, ceea ce va se zică că și expansiunea lor e limitată și nu pot trece cu capul prin părete.

Extrema stângă iarăși forțează zidul de peste drum. Dar și acolo poți înainta numai până la un punct, căci de aci încolo ești în pericol să-ți sfărâmi capul.

De aceea veți vedea, că toate curențele extreme, când ajung la punctul cel mai înaintat și primejdios, încep să bată în retragere, fiindcă curențele extreme stabilizate nu veți afla.

Retragerea aceasta e nu numai semnificativă, dar și instructivă pentru noi.

Dacă ea se face din ambele părți pe o linie, ca la mijloc să se întâlnească, ne vom trezi, că extremele în ultima analiză își vor da mâna și la mijlocul drumului vor fi braț la braț, sau cum zice Sir Arthur Salter „se închiagă într'un nou sistem unitar și creator“.

* * *

Cei ce servim biserica se înțelege că vorbim în alt limbaj, vorbim în limbajul apropiierii unui om de celalalt, vorbim de iubirea deaproapelui, care iubire o poți căuta, dar nu o vei afla nici la extrema dreaptă, nici la extrema stângă.

Iubirea de aproapele e caracterizată cu măestrie în cartea lui Sir Arthur Salter, fără ca ideea lui să fie originală.

Că cartea a făcut atâta vâlvă e dovadă, că lumea simte că numai dela iubirea deaproapelui putem aștepta scăpare. Multele întruniri,

conferințe, deliberări, congrese și amețeli la cap internaționale, fără rezultat, dovedesc că omenirea și-a pierdut energia de a se putea reculege.

Caracteristica timpului de astăzi este, că iubirea deaproapelui, care e baza bisericii, nu e luată în seamă, până când oamenii sunt adânc impresionați de cartea englezului ce poartă titlul „Recovery“ și nu e alta, decât expresiunea iubirii deaproapelui într'o formă aparte. ←

* * *

Iubirea deaproapelui e pierdută și dacă nu voim să pierim, trebuie să o regăsim pe orice cale.

A. Moaca.

Retragerea generalului Bem după luptele din 1849, peste comuna Mărul și muntele Nedea.

Mulți dintre intelectualii Banatului, — cari în anii urmăriți în grupuri compacte și numeroase, exercită folositorul și frumosul sport al turismului în munții noștri, — fie că urcă pe plaiul Borlova-Muntele mic, poposind la ospitaliera cabană, — *Castelul Bat. 11 V. M.* — apoi coborând la Poiana-Mărul, fie că folosind linia ferată industrială, merg direct spre Mărul la Poiana-Mărului, de unde șerpuește în frumoșii noștri munți, plaiul cu cea mai dulce pantă, numit al *Nedeii* — n'au avut posibilitatea să aștepte pe acest plai s'a petrecut o întâmplare de însemnătate istorică, în anul 1849, pe care mi-a povestit-o mai clar moșul meu, Dimitrie Popoviciu*), apoi unul dintre cei ce au participat la aceea bravură, care verifică alipirea legendară a românilor și în cazul de față a grănicerilor noștri, — față de tron și în acele timpuri, față de împăratul, care îi mai ocrotea.

Satisfăcând dorința D-lui președinte Pavel Goantă, descriu fără vre'o pretenție literară, acest epizod, așa cum l-am putut și verifica la lumina istoriei, din mdestele isvoare, ce le posed, în biblioteca mea.

Așa ne grăește scriitorul întâmplării, un preot distins. Din istorie știm, că semnalul revoluției românești în 1848, a fost hotărârea dietei din Transilvania, compusă numai din unguri, de a încorpora Transilvania la Ungaria, fără consimțământul românilor. Ungurii cu deviza „Unire sau moarte“, se dedau la excese sângeroase, la ce românii răspund, cu aceiași măsură.

Austriecii, fiindu-le binevenită răscoala românilor îi înarmează prin generalul Puchner. Ungurii atrag de partea lor, pe generalul iscusit, de origine polonez, Bem, care câștigă mai multe victorii, asupra austriecilor și românilor, ajungând așa toată Transilvania, în mâna ungurilor. Numai în munții *apusenii* rezistă moții, sub

*) Autorul articolului reprodus este preotul Gheorghe Popoviciu din Mărul N. R.

comanda eroului *Avram Iancu*. Austriecii pentru a sufoca revoluția lui Kossuth, cerură ajutorul rușilor cari trimiseră două corpuri de armată cu generalul Pașchevici. Această expediție termină cu unghiții la Șiria în 1849 (Ist. Rom. de Aguletti).

După catastrofa ungarilor dela Șiria, Kossuth, generalul Bem și alții, fiind condamnați la moarte și urmăriți, își iau refugiul peste frontieră. Așa generalul Bem cu alți ofițeri, dorind să ajungă în Turcia, își aleg plaiul Nedeia, poposind prima noapte în Poiana-Mărul. Fruntașii satului Mărul, prinzând de veste și probabil la sugestia tânărului preot-capelan, *Ioan Popovicu* și alții, organizează o ceată de 12 pușcași, — dintre cari am putut afla numele lui: *Aflon Nandru, Mihai Isuf, Mihai Sărăzan, Nicolae Mălăescu, Cristof Weith, Voina Tironda, Teodor Hațegan și Todor Todor țigan*, cari urcară până la jumătatea plaiului Nedeia, din jos de poenița *Poștrucă*, mai de vreme, ca generalul și ofițerii săi și pentru a-i desarma prin surprindere, tăiară un brad zdravăn pe marginea stângă a plaiului, ca să le servească ca acoperire, până ce va ajunge și generalul cu ai săi în nemijlocita apropiere.

Operația a succedat. La consemnul dat, toți pușcașii să ridicară cu armele la ochi, ordonând celor ce veneau, să depună armele și îi intimidară cu câte o pușcătură în aer. Un singur ofițer a încercat să fugă, care afirmative purta cassa cu parale, dar acesta a fost ajuns de glonțul lui *Mihai Sărăzanu*, a fost culcat la pământ, și înmormântat pe locul la *Bodri*. Probabil acesta era numele ofițerului și așa se chiamă acest punct și astăzi.

Bem și ofițerii săi astfel dezarmați, sunt aduși îndărăt în comună, sub escortă și internați în *ferestreul împărătesc*, construit la capătul satului, iar paza era încredințată țiganului Todor Todor, care și pusese pe cap *chivăra* unuia dintre deținuți, *incingându-și de dreapta și stânga câte o sabie*, făcând de gardă, până se va aduce răspunsul dela Caransebeș, unde se raportaseră cele întâmplate.

Unuia dintre ofițeri, îi succede să evadeze pe o fereastră și ajungând la drumul de țară la Cireșa, comunică honvezilor cari se retrăgeau, cele întâmplate în Mărul. Astfel în miez de noapte satul este invadat de husari și pedestrași, cu scopul să se răzbune, incendiind satul. Totuși spre norocul locuitorilor, s'a hotărât să se erueze, prin apucături, cari sunt capii acestei mișcări, pentru a-i pedepsi pe ei și nu pe toți locuitorii.

Să înțelege, că puțini au putut fi aflați, fiind refugiați în păduri. Vina și acuza, cea mai gravă plană asupra primarului *Nicolae Mălăescu Nr. 48*, numit și *Richter*, căci nu se auzia o altă întrebare pe ulița satului, decăt: „Unde este *Richterul*“ care dispăruse și el, ascunzându-se într'un grajd în ieslea boilor. Husarii, ca totuși să-i dea de urmă, constrâng pe *Mihuți Mălăescu, cumătul satului*, amenințându-l că-l vor omorî pe el, sau vor da foc satului, dacă nu spune unde este *Richterul*, acesta văzându-se amenințat, îl trădează pe primar și sentința se execută în mijlocul străzii, la 8 August 1849, ceva mai jos de casa primarului.

Înconjurat de husari, este ciopârțit cu săbiile, în mijlocul drumului și se spune, că porcii și rațele mâncău bucațele de carne, din nenorocitul primar, ne îndrăsnind nime să aducă rămășițele lui, — fiind în sat, ici colea câte o babă, — până după plecarea trupelor, când i-se face înmormântarea creștinească de către *bătrânul paroh, Ioan Popovicu*, în ziua de 10 August,

care acest caz l-a înregistrat în matricola morților precum urmează :

Anul, luna, ziua și locul morții	Numele, Proleca și caracterul repositului	Anul vieții	Boala	Tainele	Ziua și locul îngropării	Îngropătorul preot și caracterul	No. protocolului
1849 August în 8 Mărul No. 48	Nicolae Mălăescu fost strajameșter de felt, locuitori în Mărul	34 de ani	Omorât de ungari prin sabie	Neisповedit, necuminecat	În 10 Aug. în morminții de obște s'au îngropat	Ioan Popovicu m. Parohul Mărului	14.

După această ispravă, Bem cu ai lui, își continuă drumul peste munți, căci trebuia să ajungă în Turcia, unde se refugiara la Alep. De astă dată *ia ostaleci* dintre fruntașii satului, între cari și pe *capelanul* de 29 ani, *Ioan Popovicu*, fiul bătrânului paroh. Probabil și pe aceștia îi aștepta soarta primarului, dacă la popasul din noaptea primă, pela obârșia *Bistrișoarei* n'ar fi evadat, prin seculara pădure de brad, după ce li-s'au tăiat ștreangurile, — cu care erau legați la mâni, — de către un honved, român din Ardeal, care-i cunoștea, fiind mai nainte păcurar în Mărul.

Astfel se termină, zbcuciumul locuitorilor comunei Mărul, în anii vișoroși 1848—1849. De încheere amintesc, că la *Ocolul săvic al statului din Ohababistra*, să află fotografia bradului, care a servit de acoperire măranilor, cari au îndrăznit, în loialitatea lor față de tron și împărat, să dețină pe iscusitul general și politician. Tabloul a fost expus la expoziția din Budapesta în 1896. Cred că ar fi bine să fie decopiat și în felul acesta eternizat acest epizod, pentru istoria grănicerilor.

(„Gazeta Oficială“ a Com. de Avere)

Ș T I R I

Daruri de Sfintele Paști. În biserica din Sadovnouă s'au sfințit Dumineca trecută, în sfânta și mare zi a Invierii Domnului, două steaguri donate de evlaviosul creștin *Ilie Rain* și soția *Crușița*. Steagurile sunt țesute de harnica soție a donatorului, și cu pictura executată de pictorul Băleanu din Caransebeș, în valoare totală de 5000 lei.

Pentru aceeaș sfântă biserică a donat cantonierul *Damian Mezin* două lumini impunătoare, de ceară curată acvitate dela fabrica diecezană de lumini. Luminele — în valoare de 700 lei — au fost binecuvântate de preot și așezate una înaintea icoanei Mântuitorului, iar ecalaltă înaintea icoanei Născătoarei de Dumnezeu. Acarul din gara Slatina-mică *Simion Grigorovici* a cumpărat prescurile, vinul, vasele precum și aromatele trebuincioase pentru sfintele Paști în Slatina-mică, speșând suma de 2500 lei.

Rugăm pe Dumnezeu să primească jertfa acestor creștini în jertfelnicul său cel mai presus de ceriuri!

Plusurile de salarii nu se vor plăti. Ministerul de Finanțe printr'o circulară adresată tuturor departamentelor pune în atențiune aplicarea strictă a dispozițiilor legii pentru complectarea măsurilor excepționale de ordin financiar și să nu plătească nici un plus de salariu față de acela prevăzut în bugetul pe exercițiul 1931, funcționarilor înaintați în anul 1932 precum și față de acela prevăzut în bugetul pe exercițiul 1932 pentru funcționarii avansați, sau aceleora care eventual s'ar mai avansa până la 1 Aprilie 1934, chiar dacă din întâmplare sau din eroare asemenea sporuri de salariu ar figura în bugetele respective.

Ce să ne mai provocăm dar la buget sau la legile de ordin financiar, dacă „circulara Ministerului de finanțe” e cea mai tare?

Președintele Roosevelt al Statelor Unite ale Americii de Nord promite a fi dacă nu un interpret, dară cu siguranță un mare sprijinitor al păcii. Renunțând la politica de neutralitate pe care Statul său a a dus-o până în prezent — în discuția cu d. Herriot — se arată partizan al unui bloc economic și financiar împotriva oricărui stat agresor... Abandonând mândria noastră de europeni, ne lăsăm în seama purtării de grijă a americanilor, cari în anumite lucruri cardinale, ca securitatea păcii, sunt mai bune ca orice mândrie.

† **Dr. Mina Minovici.** Marele profesor și savant român Dr. Mina Minovici, fost director al Institutului medico-legal a trecut la cele vecinice. După dorința lui, actul înmormântării a fost foarte simplu și — ceea ce e cu adevărat creștinesc — a fost înmormântat în cimitirul Bellu din București. Ar putea să servească de exemplu mulțimei de „creștini” care-și incinerează morții lor.

Licitație minuendă.

Pe baza aprobării Ven. Consiliu eparhial ddo 9 Martie 1933 Nr. 1554 E. ex 1933 se publică licitație pentru facerea de nou a 2 tronuri, 16 scaune, repararea scanelor vechi unde trebuie și vopsirea tuturor scaunelor, stranelor și dulapurilor din sfânta biserică din Mehadia în culoare albă-oleoasă cu materialul interprinătorului cu prețul de 10.400 lei.

Licitația se va ține în **7 Mai 1933 d. a. ora 4.**

Devizul, schița și condițiunile se pot vedea la Oficiul parohial din Mehadia.

Spese de deplasare nu plătește comuna bisericască.

Comuna bisericască își rezervă dreptul de a da lucrarea aceluia în care are mai multă încredere fără considerare la suma oferită.

Mehadica în 23 Aprilie 1933.

Epitropia parohială.

In atențiunea preoților A apărut și se află la **Librăria**

Diecezană din Caransebeș „CURS DE CATHETICĂ SAU METODICA RELIGIUNII”, Edițiunea III, de Dr. Petru Barbu. Prețul Lei 60.

Delegatul Judecătorei rurale Teregova.

Nr. 2907/1929 G.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul delegat judecătoresc, aduc la cunoștința publică în baza art. 102 legea exec. 1881 și art. 19 din legea 1908, cu următoarele și anume: una vânturătoare pentru grâu, una iapă cu păr vânat, trei mânzi, una vacă galbenă cu alb și trei clăi de fân a 4 care clăia, care în urma deciziei Nr. 846/1928 al Judecătorei rurale Teregova, s'au sechestrat în 30 Septembrie 1932, în favoarea următorului Gheorghe Vela domiciliat în Armeniș, reprez. prin adv. Dr. P. Ilescu, ca subst. al adv. Dr. I. Radulescu domiciliat în Caransebeș, împotriva următorului Pavel Dorca domiciliat în Armeniș, pentru incasarea capitalului de 1500 și accesorii, prin execuție de acoperire și care s'au prețuit în 5100 lei, se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni pe baza decis. Nr. 2907/1932, a Judecătorei rurale Teregova, se fixează termenul pe ziua de **1 Maiu 1933, orele 5 p. m. în comuna Armeniș**, și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin aceasta cu observarea aceea, că lucrurile sus amintite vor fi vândute în baza legii LX din 1881, art. 107 și 108, celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretențiunea care e de incasat face 1500 lei capital, iar spesele până acum stabilite de 1593 lei. Intrucât cele arătate mai sus, care ajung la licitație ar fi fost sechestrare și de alți și aceștia și-ar fi câștigat dreptul lor de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în baza art. 20 legea XLI din 1908.

Teregova la 20 Aprilie 1933.

Delegat Jud., Impiegat **Indescifrabil.**

Obiecte bisericesti
dela cele mai renumite fabrici, se află
de vânzare la **Librăria Diecezană.**

Tipografia

și Librăria

Diecezană

Caransebeș

Este înzestrată și bineasortată cu tot felul de cărți românești literare și științifice, requizite școlare și de birou.

Execută tot soiul de lucrări tipografice în cel mai scurt timp pe lângă prețuri convenabile.

Legătorie proprie.

Irmosiere

scrise pe hârtie velină, curat, cetet,
se găsesc spre vânzare la

Librăria Diecezană

Prețul 150 Lei. — Se pot comanda prin ramburs.

AVIZ.

Librăria Diecezană

**cumpără ceară
curată**

cu prețurile cele mai avantajoase.

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN DIN BĂILE ERCULANE

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apaduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumseță rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Maiu până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Doboșan”
din Băile-Erculane.

Prăvălia din colțul casei diecezane No. 169 din loc (unde a fost cândva „Severiniana”) este de închiriat. Ofertele sunt a se înainta fără amânare Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericei noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

„Librăria Diecezană” Caransebeș
cu grosul și cu bucata.